

Griffie nummer: 467/13.
Notitienummer: 66.97.250-03
Datum vonnis: 19.3.2013.

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Arrondissement Tongeren zitting houdende in Correctionele Zaken, 11° Kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN ZAKE

A. HET OPENBAAR MINISTERIE :

946ex13.

B. DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR van het VLAAMS GEWEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie LIMBURG, met diensten gevestigd te 3500 - Hasselt, Koning Albert-II laan, nr. 19 bus 22,

- eiser in herstel- tussenkomst ter zitting van 5.3.2013 en vertegenwoordigd door Mter. Groot LOUWET loco Mter. C. LEMACHE, advocaten te St. Truiden, tegen de beklaagden, hierna vermeld.

TEGEN

647ex13.

MAAS Petrus Johannes Jacobus Maria, geboren te Berael (NI) op 15 februari 1964 en wonende te 3910 NEERPELT, Wateringstraat 2/bus 2

IN VERZET : bij exploit dd. 11.9.2012 van gerechtsdeurwaarder Paul GEUENS, kantoorhoudende te Tongeren tegen al de schikkingen van het verstekvonnis dd. 12.6.2012 van de Correctionele Rechtbank te Tongeren en waarbij de Rechtbank als volgt statueerde :

- Verklaart beklagde schuldig aan de hem ten laste gelegde felten zoals omschreven in de dagvaarding en veroordeelt hem hiervoor samen tot een geldboete van 300,00 euro, verhoogd met 50 opdecieken en alzo gebracht op 1800 euro of een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen.

- Verplicht beklagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecieken en alzo gebracht op 150,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

- Legt aan beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het KB van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 32,70 euro.

- Veroordeelt beklagde tot de strafkosten, deze tot op heden begroot op 139,70 euro.

- Verklaart de herstellvordering niet in staat van wijzen en stelt de zaak wat deze vordering betreft voor onbepaalde tijd uit.

- Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

- Kosten van betekening: 65,86 euro.

Uit hoofde van :

Te Bree op de hierna vermelde data :

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als Bree (Beek), 3e afdeling, sectie A, nr 40 met een globale oppervlakte van 17a 96ca, eigendom van MAAS Petrus, ingevolge akte verleden door notaris Daelmans te Bree op 26 januari 2000,

" ... de feiten voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd 18 mei 1999"

" ... de feiten, voor zover gepleegd voor 1 mei 2000 strafbaar ingevolge de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)"

A. bij inbreuk op artikel 6.1.1.1^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel

4.2.1.1^o a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk:

- het wederrechtelijk instandhouden van een houten chalet met een oppervlakte van 3m x 4m en een hoogte van 2m afgedekt met ijzeren golfplaten. De chalet is voorzien van een betonnen vloerdek en aan de voorzijde met een open afdak met een oppervlakte van 4m x 2.70m en een hoogte van 2m
- het instandhouden van een afdak in geprofileerde staalplaat steunende op houten palen met een oppervlakte van 6m x 3m en een hoogte van 2.50m
- het instandhouden van een caravan die onder het afdak is geplaatst
- het instandhouden van een zwembad met een oppervlakte van 11m x 6m en een diepte van +/- 1,20m
- het instandhouden van een vijver in ellipsvorm met een oppervlakte van 22m x 10m gelegen op 1m onder het maaiveld.

van 25 februari 2003 tot datum van onderhavige dagvaarding te hebben instandgehouden,

B. bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hierna vermelde handeling, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, namelijk :

- het wederrechtelijk instandhouden van een houten chalet met een oppervlakte van 3m x 4m en een hoogte van 2m afgedekt met ijzeren golfplaten. De chalet is voorzien van een betonnen vloerdek en aan de voorzijde met een open afdak met een oppervlakte van 4m x 2.70m en een hoogte van 2m
- het instandhouden van een afdak in geprofileerde staalplaat steunende op houten palen met een oppervlakte van 6m x 3m en een hoogte van 2.50m
- het instandhouden van een caravan die onder het afdak is geplaatst
- het instandhouden van een zwembad met een oppervlakte van 11m x 6m en een diepte van +/- 1,20m
- het instandhouden van een vijver in ellipsvorm met een oppervlakte van 22m x 10m gelegen op 1m onder het maaiveld.

van 25 februari 2003 tot datum van onderhavige dagvaarding te hebben instandgehouden.

De dagvaarding werd overgeschreven op het Hypotheekkantoor van **Tongeren 2** 25.4.2012.

Ref.: **15-T-25/04/2012-04887**

Bedrag : 94,51 euro.

De Hypotheekbewaarder.

(get.) **F. PEETERS**.

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak ;

Gehoord Mter. **Greet LOUWET**, advocaat te **St. Truiden**, eiser in herstel, in haar middelen en eis namens de Stedenbouwkundig Inspecteur van het Vlaams Gewest. Gezien de ter zitting neergelegde conclusie na tussenvonnissen in verzet.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering, bij monde van dhr. **B. HILSEN** en gezien het initieel bevel tot dagvaarding ;

Gehoord beklaagde in zijn verdedigingsmiddelen en in zijn verzoek om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, ondergeschikt om uitstel van strafuitvoering.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn ongunstig advies omtrent het verzoek tot opschorting.

Allen gebruikten de Nederlandse taal ;

Beoordeling

1.

Het verzet werd tijdig en in de vereiste vorm aangetekend en is ontvankelijk.

2.

Aan beklagde wordt ten laste gelogd dat hij van 25.02.2003 tot datum dagvaarding (23.04.2012) als eigenaar zich schuldig gemaakt heeft aan het instandhouden van een aantal onvergunde constructies op zijn perceel grond gelegen te Breo (Beek), 3^e afdeling, sectie A perceelnummer 40 (17a 96ca). Het perceel bevindt zich in natuurgebied hetgeen als "ruimtelijk kwetsbaar gebied" wordt aangemerkt.

De schuld van beklagde aan de hem ten laste gelogde feiten A en B is bewezen gebleven op grond van de vaststellingen vermeld in het proces-verbaal van 25.02.2003 (met bijgevoegde foto's), en de eigen verklaringen van beklagde zelf.

De vergissing in het proces-verbaal wat betreft de aanduiding van het perceelnummer (41 i.p.v. 40) wordt rechtgezet door middel van het schrijven van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 11.03.2009.

Beklaagde heeft van bij zijn eerste ondervraging d.d. 14.06.2004 toegegeven dat er in zijn aankoopakte vermeld staat dat het geheel van de constructies niet vergund was. Hij heeft geen regularisatie bekomen, hetgeen trouwens onmogelijk is gezien de ligging in natuurgebied. Beklaagde heeft evenmin gevolg gegeven aan de aanmaning om het perceel terug in de oorspronkelijke staat te herstellen door middel van de verwijdering van de onvergunde constructies.

Op grond van het proces-verbaal van 10.01.2011 blijkt dat beklagde inmiddels wel het nodige gedaan heeft om het zwembad te verwijderen. De overige onvergunde constructies zijn nog steeds aanwezig (zie ook P-V van 10.07.2012).

Beklaagde heeft zich op de zitting van 05.03.2013 bereid verklaard om alle illegale constructies te verwijderen.

3.

De in hoofde van beklagde bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn de openvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde strafbaar opzet zodat bij toepassing van artikel 65,1^o Sw. één straf wordt opgelegd.

Rekening houdende met de aard en de duur van het misdrijf en met het gunstig strafrechtelijk verleden van beklagde, wordt hij veroordeeld tot een geldboete van 300,00 euro, verhoogd met 50 opdeclamen en alzo gebracht op 1800 euro of een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Aangezien beklaagde vroeger nog geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen, wordt hem de gunst van het uitstel van de strafuitvoering toegekend met betrekking tot de opgelegde geldboete.

Dit voordeel zal voor hem een bijkomende aansporing zijn om in de toekomst de wet slijpt na te leven, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan.

Beklaagde wordt gedurende 3 jaar op de proef gesteld.

4.
De stedenbouwkundig inspecteur is vrijwillig tussengekomen op de zitting van 05.03.2013 en heeft een aangepaste herstellvordering neergelegd, evenals het proces-verbaal van vaststelling van 10.07.2012.

Deze tussenkomst dient enkel ter ondersteuning van de herstellvordering die reeds bij de rechtbank aanhangig was en werd benaardigd door het Openbaar Ministerie, zodat er geen bezwaar is om deze tussenkomst ontvankelijk te verklaren.

Vermits de oorspronkelijke herstellvordering dateert van 2004 bestaat er geen verplichting om advies te vragen aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid. De rechtbank acht het thans niet nodig om dergelijk advies aan te vragen, gelet enerzijds op de ligging van het onroerend goed in natuurgebied en anderzijds op het uitdrukkelijke akkoord van beklaagde om alle onvergunde, zonevreemde constructies te verwijderen.

De geactualiseerde herstellvordering is gegrond.

Aan beklaagde wordt een termijn van 12 maanden verleend om tot het herstel in de vorige toestand over te gaan. Gezien de aard van de uit te voeren werken wordt dit als een redelijke termijn beschouwd.

Teneinde te verzekeren dat er tot effectieve verwijdering en herstel in de oorspronkelijke toestand wordt overgegaan, is het aangewezen om de herstellvordering te koppelen aan een dwangsom van 125,00 € per dag nalaten.

Gezien de artikelen hierna vermeld, door de Voorzitter ter zitting aangeduid:

Wetboek van rechtspleging in strafzaken: art. 194, 187.

Strafwetboek : art. 40, 65.

Art. 99, par 1, 146, 1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd 18 mei 1999.

Art. 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996).

Art. 6.1.1.1^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 6.1.1.3^o van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 8 van de Wet van 29.6.1964 gew. bij art. 4 van de Wet van 10.2.1994.

Art. 1382.BW.

Wet 1/8/1985 art. 29 - KB 18/12/1986 - gew. Wet 24/12/1993 art. 1, 2° - KB 19/12/2003

KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid - gew. KB 23/12/1993 art. 1 - gew. KB 11/12/2001 - gew. Wet 22/04/2003

Wet 5/03/1952 art. 1 - gew. Wet 24/12/1993

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

OM DEZE REDENEN:

De Rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak na verzet.

Verklaart het verzet ontvankelijk en opnieuw rechtdoende :

Verklaart beklaagde schuldig gebleven aan de hem ten laste gelegde feiten zoals omschreven in de dagvaarding en veroordeelt hem hiervoor samen tot een geldboete van van 300,00 euro, verhoogd met 50 opdecimien en alzo gebracht op 1800 euro of een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen.

Gelast gedurende drie jaar vanaf heden het uitstel van de uitvoering van de opgelegde geldboete.

Verplicht beklaagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimien en alzo gebracht op 150,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaeden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklaagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het KB van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 51,20 euro.

Veroordeelt beklaagde tot de strafkosten van het verzet alsmede tot de kosten van het verzet, deze tot op heden in totaal begroot op 205,56 euro.

Verleent de stedenbouwkundig inspecteur van het Vlaamse Gewest akte van zijn vrijwillige tussenkomst en geactualiseerde herstelvordering en verklaart deze ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt beklagde tot het herstel in de vorige toestand van het onroerend goed gelegen te **Bret (Beek)**, 3° afdeling sectie A perceelnummer 40 (17e 96ce), met name tot:

- de afbraak van de houten chalet inclusief vloerplaat, van het open afdak en van de houten constructie tegen de rechter zijgevel (toilettruimte);
- de afbraak inclusief eventuele vloerplaat van het afdak in geprofileerde staalplaat steunend op houten palen;
- het verwijderen van de caravan die onder het afdak is geplaatst;
- het verwijderen van de houten vlonder uit de vijver en van de houten paaltjes;
- het verwijderen van alle gebiedsvreemde materialen op legale wijze.
- er wordt opgemerkt dat wat de vijver betreft er in de toekomst geen ruimsamer werken mogen gebeuren zodat deze vijver stilaan zal verlanden.

Zegt dat dit herstel dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van 12 maanden nadat huidige vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan tijdige uitvoering van de herstelwerken door beklagde, de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde.

Veroordeelt beklagde voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan binnen de gestelde termijn, tot betaling van een dwangsom van 125,00 euro per dag. Zegt dat de dwangsom slechts kan verbeuren na voorafgaande betekening van het vonnis en het verstrijken van de toegestane hersteltermijn.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te TONGEREN op negentien maart tweeduizend dertien.

Alwaar aanwezig waren:

Mevr. **K. ILSBROUCKX**, alleenzettelend Rechter,

Het Openbaar Ministerie, zoals bij naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak, en **Michel VANDYCK**, bed. Griffier (MB. 5.12.2011 - BS.9.12.2011).

